

Spørgsmaalet om en Omordning af Universitetets og dets Institutioners Styrelsesforhold, Organisation, Læseplaner etc. op til Undersøgelse og Overvejelse.

Udvalget har ønsket at samarbejde det foreliggende Lovforslags enkelte Afsnit til et Forslag med fortløbende Paragraftal og med de for alle Institutioner fælles Regler, særlig vedrørende Pensioneringen, samlede i et særligt Kapitel (K). I Pensionsbestemmelserne er gennemført fuldstændig Ensartethed, idet alle de af Kongen udnævnte Tjenestemænd foreslaas pensionerede efter Pensionsloven af 5. Januar 1851 med de i § 87 nævnte Begrænsninger, medens alle øvrige i Lovforslaget nævnte Tjenestemænd, som har stigende Lønning, hvad enten de ansættes af Ministeren eller af den for de enkelte Institutioner særlige Administration, kommer ind under Reglerne for Pensionering, Enkeforsørgelse etc., som er nævnte i Ændringsforslagets §§ 88 og 89. Dernæst foreslaas som fælles Regel, at ingen Tjenestemand, hvis Lønning ikke er stigende, faar Ret til Pension, ligesom alle personlige Tillæg og Godtgørelser og saadanne Løntillæg, som ikke er Alderstillæg, men udelukkende er knyttede til Stillingen, undtages fra Pensionsberegning (§ 91). Som fælles Bestemmelse foreslaas ligeledes gennemført, at selv om Ansættelsesretten for visse Stillingers Vedkommende er tillagt de paagældende Institutioners Administration, udkræves i alle Tilfælde Ministerens Samtykke til en Afskedigelse af en pensionsberettiget Tjenestemand. — Ogsaa i Anciennetetsreglerne, som i øvrigt i Ændringsforslaget er nævnte for hver Institution, er tilstræbt fuldstændig Ensartethed, idet det i alle Tilfælde foreslaas, at dersom en Tjenestemand med stigende Lønning rykker op i den nærmest højere Stilling, medregnes ved Fastsættelsen af vedkommendes Alderstillæg Halvdelen af Tjenestetiden i hans hidtilværende Stilling, dog ikke over 4 Aar.

I de enkelte Lønsatser er der i øvrigt foreslaaet ikke faa Forandringer, for det meste Nedsættelser, især for de højere

Lønnede Stillingers Vedkommende, idet Udvalget ved Sammenligninger med tidligere Lønningsloves Satser og ved Bedømmelse af det i øvrigt foreliggende Materiale er naaet til den Opfattelse, at man selv med de foreslaaede Reduktioner vilde være i Stand til at naa op til den før nævnte Lønningsstandard. Om Enkeltheder i disse Ændringer vil der i øvrigt blive gjort Rede under Forslagets 2den Behandling i Tinget.

For de faste videnskabelige Assistenters Vedkommende har man dog ønsket at forhøje de foreslaaede 1,800 Kr. i Begyndelsesløn og 3,400 Kr. i Slutningsløn til henholdsvis 2,000 og 3,600 Kr. Man opnaar derved at ligestille disse Assisterter med Rigsarkivets Underarkivarer, Bibliotekernes Underbibliotekarere og Nationalmuseets Underinspektører, hvilke Tjenestemænd alle ved Lønningsloven af 3. Juli 1914 blev sat til ovennævnte Begyndelses- og Slutningsløn. Og Udvalget finder, at det er naturligt under Hensyntagen baade til disse faste Assistenters Uddannelse og deres Arbejde at foretage en saadan Sammenligning, ligesom det efter Udvalgets Opfattelse maa tillægges stor Betydning, at det gøres muligt for Læreanstalterne at knytte saadanne Assisterter fast til deres Undervisning, som særlig findes egnede til at lede Laboratorieøvelserne og Undervisningsarbejdet med de studerende, hvorved disse i mindre Grad end i tidligere Tid behøver at ty til private Manuduktører.

Men Udvalget foreslaar, at kun Første- og Eneassisterter ved Samlinger, Laboratorier eller selvstændige Afdelinger af disse skal ansættes fast, med stigende Lønning og Pensionsret. De øvrige Assistentpladser bør efter Udvalgets Mening betragtes som *midlertidige* Stillinger, hvis Indehavere ansættes paa Tid og lønnes med Honorarer for deres Arbejde.

Ogsaa til Stillingen som *Ammanuensis* — et nyt Navn, som foreslaas i Stedet for Lovforslagets Betegnelse Museumsadjunkt — bringes en Forhøjelse i Forslag, idet Begyndelseslønnen ønskes forhøjet fra 2,200 til 2,400 Kr. og Slutningslønnen fra 3,800 til 4,000 Kr. Dels stemmer disse